

mes, men skal afvente Regjeringens Udtalelse ved Sagens første Behandling, for at see, hvorvidt Forslaget muligviis kunde omdannes saaledes, at Skolelærernes Raar derved bleve forbedrede.

Da ingen Andre udtalte sig, vedtoges det uden Afstemning, at Forslaget maatte nyde Fremme.

Man gif derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen, Valg paa det af 5 Medlemmer bestaaende Udvalg, som skal nedsættes i Anledning af „Forslag til Lov om Bommens Medlæggelse“.

Valgte bleve: J. A. Hansen med 71, J. J. Nielsen med 70, J. Nielsen med 69, Bregendahl med 67 og J. Petersen (Præstø Amts 4de Valgkreds) med 63 af 83 afgivne Stemmer.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var Valg paa det af 5 Medlemmer bestaaende Udvalg, som skal nedsættes i Anledning af „Forslag til Lov om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færøerne“.

Valgte bleve: Hage og N. Winther, hver med 76, Rosenørn med 75, Monrad med 72 og Tscherning med 71 af 76 afgivne Stemmer.

Man gif dernæst efter Dagsordenen til 1ste Behandling af „Udkast til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1853—54.“

(Udkastet findes i Anhanget Sp. 395; jvf. Tidens Nr. 46 Sp. 683.)

Gomar: Ved denne Tillægsbevilling til Finantsloven er der foreslaaet et Tillæg for de militaire Underklasser, som er beregnet til iaar at ville udgjøre 24 Rbd. for hver, og som vel nærmest skulde betragtes som et Dyrtidstillæg. Det forekommer mig imidlertid, at det er noget knapt, især naar man sammenligner det med en anden Lov, som er indbragt af den høitærede Finantsminister, om Tillæg til de mindre gagerede Embedsmænd under Dyrtiden, hvortil der er foreslaaet, at de Embedsmænd,

der have 300 Rbd. om Aaret, skulle have et Tillæg af 75 Rbd. eller 25 pCt. Det forekommer mig rigtigt nok, at det er et meget vrangt Forhold, naar man nu kun vil give Folk, hvoraf idetmindste de Fleste ikke have mere end 200 Rbd. om Aaret, 24 Rbd., eller, som det her bliver, 6²/₅ p. om Dagen. Jeg skal derfor henstille til det Udvalgs nærmere Overveelse, der upaatvivlelig vil blive nedfat i denne Sag, om det ikke vilde være rigtigt at tilstaae Armeens Underofficerer en noget høiere Understøttelse, end her er tilstøttet. Jeg troer, at vi skulde Armeen saameget for det, den har udrettet under den for ikke lang Tid siden tilendebragte Kamp, at vi vist ved denne Leilighed bør komme det Ord ihu, som Hans Majestæt lod udtale til Armeen, at den havde et høit Krav paa vor og Fædrelandets Taknemmelighed, og jeg synes, at det vilde være sommelt ved denne Leilighed, om den danske Rigsdag bragte sig disse Ord i Minde og behandlede disse Folk paa en noget bedre Maade end herved er tilstøttet, ligemed hvad der er tilstøttet at skulle see for andre Statsembedsmænd.

Finantsministeren: Der er ved dette Lovforslag aldeles ikke Tale om at andrage paa eller udvirke nogen Belønning for Armeens Bedrifter, og jeg finder derfor den sidste Række af Betragtninger, som den ærede Rigsdagsmand fremfattede, slet ikke egnede til at komme i Betragtning ved denne Leilighed. Det, som her er Spørgsmaal om ved det foreliggende Lovudkast, forsaavidt Krigsministeriet angaaer, saavelsom ved Finantslovsforslaget for næste Aar, det er ikke at belønne Armeen ved at give dens Underklasser noget Bespiisningstillæg; men det er at give Armeen det Nødvendige. Det maa ogsaa herved erindres, at det idetmindste for en væsentlig Deel af Armeen er Tilfældet, at disse Tillæg komme ganske andre Personer tilgode, end dem, som deeltog i den Kamp, hvortil den ærede Rigsdagsmand sigter. Det er altsaa slet ikke det Hensyn, vi her skulle have for Øie. Vi skulle have for Øie, hvorvidt det er nødvendigt at give et saadant Tillæg paa Grund af de stedfindende Forhold, som det, der er foreslaaet baade for næste Finantsaar og i det foreliggende Lov-